

ROMANIA - Ministerul Finanțelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE

DECIZIA NR. 22/2005

privind soluționarea contestației depuse de
societatea <<X>>

Direcția generală a finanțelor publice a fost sesizată de către societatea <<X>> prin adresa ca decizia Curții de Apel X - Secția contencios administrativ și fiscal a anulat decizia emisă de DGFP și dispune soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva Actului constatator.

Contestația are ca obiect datorii vamale.

Urmare a elementelor noi apărute la dosarul contestației formulate de societatea <<X>> a fost trimis dosarul la B.V., organul emitent al actului contestat, potrivit art. 182(4) din Codul de procedură fiscală, republicat.

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174(1) și art. 178(1), a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2004 privind Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția generală a finanțelor publice prin biroul Soluționare contestații se investește cu soluționarea pe fond a cauzei.

I. Societatea <<X>> contestă actul constatator prin care i s-a stabilit de plata taxe vamale.

Ulterior emiterii deciziei de soluționare a contestației ca nedepusă în termen și atacată în instanță, societatea depune documente în susținerea cauzei atât la instanța judecătorească, cât și la DGFP invocând următoarele:

- societatea nu a cumpărat nici o remorcă;
- semiremorca în cauză nu s-a putut niciodată înmatricula, deoarece nu a fost radiată de Serviciul de circulație a poliției județului, pentru neplata taxelor la Administrația financiară;
- actul constatator și procesul verbal de contravenție întocmite de B.V., a intrat în posesia lor de la bancă odată cu înființarea poprii.
- societatea <<X>> în calitate de utilizator avea în derulare contractul de leasing operațional cu locatorul <<Y>>, având ca obiect utilizarea remorcii în regim vamal temporar cu scutire de taxe vamale, preluată de la vechiul utilizator, nu a fost radiată din evidența Administrației financiare și a Poliției, neputând fi utilizată;
- la insistența locatorului, s-a dispus înlocuirea semiremorcii în cauză cu altă semiremorcă, pentru care s-a întocmit act adițional la contractul de leasing, astfel că semiremorca predată a fost preluată de către <<Y>> cu proces verbal de predare - primire.
- ulterior, societatea a constat că are poprire pe conturile bancare pentru neachitarea taxelor vamale stabilite prin actul constatator de către B.V. și amendă contravențională;
- nu este, legal, fiscal și moral ca societatea să fie obligată la plata de taxe vamale pentru un bun ce nu există în inventarul de patrimoniu.

II. Prin actul constatator organele vamale ale DRV - B.V., potrivit actelor normative [n materie, stabilesc [n sarcina societ`ii datorii vamale.

Ulterior, B.V. ne comunic` punctul de vedere asupra elementelor noi ap`rute [n contestația formulat` de c`tre <<X>>]i]i menține m`surile dispuse [n actul constatator contestat.

III. Lu@nd [n considerare constat`rile organului vamal, motivațiile invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative [n vigoare, se reține:

Referitor la obligația fiscal` cu titlu de taxe vamale,

Direcția general` a finanțelor publice prin biroul Soluționare contestații este investit` s` se pronunțe asupra legalității măsurii dispuse de organele vamale prin actul constatator.

{n fapt, <<X>> deumit` “utilizator”, [n baza contractului de leasing [n cheiat cu firma <<Y>> denumit` “locator” a achiziționat o semiremorc` [n baza declarației vamale de import [n regim vamal suspensiv cu termen limit` de [ncheiere a operațiunii. Iar, datorit` unor inadvertențe ap`rute [ntre urilizator]i locator, utilizatorul a considerat c` nu este necesar s` [n]tiințe autoritatea vamal` de schimbarea destinației bunului ce face obiectului DVI]i s` solicite [ncheierea regimului sub care a fost plasat.

{ntruc@t titularul operațiunii de admitere temporar` nu]i-a respectat obligațiile asumate prin declarația vamal, potrivit art. 95(2) din Codul vamal al Rom@niei, precum]i a art. 155 alin. (1]i 2) din H.G. nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Rom@niei, organele vamale din cadrul B.V. au dispus, din oficiu, [ncheierea operațiunii]i [ntocmirea actului constatator pentru [ncasarea drepturilor de import la valoarea de intrare [nscris` [n declarația vamal`, reprezent@nd texe vamale, comision vamal]i taxa pe valoarea adaugat`.

{n drept, se fac aplicabile prevederile art. 50, 95(2)]i 144(b) din Codul Vamal al Rom@niei aprobat prin Legea nr. 141/1997, art. 155(2), 156, 280(1), 281]i 282 din H.G. nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Rom@niei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se rețin urm`toarele:

- [n baza contractului de leasing]i a suplimentului la contract, <<Y>> [n calitate de reprezentant al locatorului este de acord s` transfere semiremorca de la utilizatorul <<Z>>, c`tre <<X>> [n calitate de “nou utilizator”, se deruleaz` operațiunea de import de c`tre <<X>>, care, potrivit art. 27(1) din Ordonanța Guvernului n. 51/997 privind operațiunile de leasing]i societ`ile de leasing, republicat`, beneficiaz` de regimul vamal de admitere temporar`, pe durata contractului de leasing, cu exonerarea total` de la obligația de plat` a sumelor aferente drepturilor de import]i B.V. a aprobat, potrivit art. 92 din Codul vamal al Rom@niei, regimul vamal suspensiv (operațiune cu titlu temporar) la solicitarea [n scris de c`tre titularul operațiunii comerciale]i a fixat termenul limit` de [ncheiere a operațiunii;

- ulterior, datorit` inadverențelor ap`rute [ntre <<X>> [n calitate de “nou utilizator”]i <<Y>> [n calitate de locator s-a convenit predarea semiremorcii c`tre <<Q>> pe baz` de proces verbal de predare primire:

- potrivit art. 93 din Codul vamal al Rm@niei, <<X>> [n calitate de titular al regimului vamal suspensiv avea obligația s` informeze autoritatea vamal` asupra modific`rilor intervenite [n derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat, s` prezinte, potrivit art. 95 din actul normativ [n discuție]i a art. 158(1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, la Biroul vamal , direct sau prin reprezentantul s`u, declarația vamal` pe baza c`reia s-a acordat regimul vamal]i s` solicite [ncheierea acestuia;

- [ntruc@t titulara operațiunii de import temporar [n regim vamal suspensiv nu a solicitat [ncheierea operațiunii p@na la termenul fixat de autoritatea vamal`, potrivit art.

92(2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României și art. 155(2) din H.G. nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, B.V. a dispus, din oficiu, încheierea operațiunii de import derulat cu declarația vamală de import, întocmirea actului constatator și recuperarea datoriei vamale. Iar potrivit art. 159 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 626/1997, în vigoare la data plasării semiremorcii în regim vamal de admitere temporară, încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv semiremorca poate fi returnată fără restituirea taxelor vamale încasate de autoritatea vamală.

Referitor la afirmația contestatoarei că nu datorează taxele vamale susținute prin diverse adrese prin care depune în copii declarația vamală, cartea de identitate a vehicolului, procesul verbal de predare/primire nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, <<X>> - titulara operațiunii de admitere temporară avea obligația, potrivit art. 93 din Codul vamal al României, să informeze autoritatea vamală asupra modificărilor apărute în derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat și să solicite, potrivit art. 95(1) autorității vamale, pe baza documentelor prezentate mai sus, închiderea regimului vamal sub care a fost plasat bunul care face obiectul declarației vamale de import temporară.

De asemenea, afirmația societății <<X>> că “nu a importat nici o semiremorcă” nu poate fi revinută în favoarea acesteia, deoarece elementele înscrise în cererea prin care contestația a solicitat autorizarea de admitere temporară și cele înscrise în rubricile 2, 8, 9 și 44 ale declarației vamale de import, probează fără echivoc că <<X>> este titular al regimului de admitere temporară (în realitate noul titular al operațiunii de introducere în țară a vehicolului în cauză (a se vedea art. 282(3) din Regulamentul vamal) și și-a asumat, fără nici o constrângere din partea autorității vamale, obligațiile impuse de regimul vamal menționat.

Referitor la afirmațiile contestatoarei că:

- a preluat semiremorca de la vechiul utilizator cu cartea de identitate ce nu a fost radiată din evidența Poliției și nu a putut fi utilizată nu poate fi revinută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prin contractul de leasing încheiat între <<Y>> numit locator și <<X>> numit utilizator sunt precizate clar condițiile de rezilierea a obiectului contractului și modalitatea de soluționare a litigiilor care rezultă în derularea acestui contract la pct. 1- 4;

- la insistențele locatorului, s-a dispus înlocuirea semiremorcii în cauză, astfel că a predat semiremorca cu proces verbal de predare/primire către o societate aflată în subordinea locatorului, nu poate fi revinută în favoarea contestatoarei întrucât, potrivit legislației în vigoare avea obligația să solicite autorității vamale încheierea regimului vamal sub care a fost plasată semiremorca;

- în urma demersurilor întreprinse de locatorul <<Y>> a comunicat că a predat semiremorca în cauză în sistem leasing către alt utilizator și a identificat și destinatarul care este în drept să achite pretinsele taxe vamale, conform declarației vamale, nu poate fi revinută în favoarea contestatoarei deoarece din analiza declarației vamale înregistrată la B.V. - Zona liberă, căsuța 40 rezultă că semiremorca în cauză a fost introdusă în zona liberă cu mult peste termenul de jedere stabilit în autorizarea de admitere temporară eliberată de B.V. .

De asemenea, în casuța 40 din declarația vamală înregistrată la BV Brăila nu se menționează (documentul precedent) că prin această declarație vamală se încheie regimul vamal solicitat de <<X>> prin declarația vamală înregistrată la B.V. .

De altfel, transmiterea declarației vamale înregistrată la B.V. - Zona liberă nu conduce la încheierea regimului de admitere temporară acordat prin declarația vamală înregistrată la BV, întrucât datoria vamală aferentă autovehicolului s-a născut la data înstrînării bunului cu încălcarea dispozițiilor legale (art. 144 alin.(1) lit. b) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României).

La data înstrînării bunului <<X>> a înclcat și prevederile art. 93 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României și nu a respectat dispozițiile art. 56 din Regulamentul vamal care, prevede că *”In cazul modificării scopului avut în vedere la acordarea regimului vamal suspensiv, titularul acestui regim este obligat să solicite biroului vamal în evidența căruia se află operațiunea, dacă este cazul, acordarea unui alt regim vamal sau a unei alte destinații vamale.”*

Predarea bunului fără îndeplinirea acestor obligații, dar și a condițiilor regimului vamal conform art. 144(1), b) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 155(2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal.

De precizat că obligația prevăzută la art. 156 din Regulamentul vamal nu se consideră a fi îndeplinită printr-o adresă sau cerere așa cum s-a procedat, prin care se solicită acordul cu privire la încheierea operațiunii de import temporar în regim de leasing pe baza procesului verbal de predare/primire și a actului adițional la contractul de leasing, fără a îndeplini aceleși formalități când a preluat semiremorca respectiv îndeplinirea prevederilor art. 50(1) din Codul vamal care stipulează că: *”mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acelui regim”* și alin. (3) din același art. 50, corelat cu dispozițiile art. 39(1) din regulamentul vamal care prevede că: *”Declararea mărfurilor și prezentarea lor pentru vîmuire, prin depunerea unei declarații vamale în detaliu, în forma scrisă, în termen de 30 de zile de la data depunerii declarației sumare.”* acest ultim text de lege invocat se corelează cu dispozițiile art. 47(2) din Codul vamal și dispozițiile art. 155(1) și 156 din Regulamentul vamal.

Astfel spus, potrivit art. 47(2), 50, 51(2) din Codul vamal corelat cu art. 39(1), 156, 278, 280(1), 281 și 281(1 și 2) din Regulamentul vamal, <<X>> avea obligația ca, până la data predării bunului, să depună la B.V. o declarație vamală de încheiere a regimului vamal precedent și să respecte condițiile stabilite prin autorizația de admitere temporară emisă de B.V. .

Nerespectarea obligațiilor prevăzute de art. 93 și 50 din Codul vamal, art. 155(1), 280 (1), 281 și 282 din Regulamentul vamal a avut drept consecință nașterea datoriei vamale în conformitate cu prevederile art. 144(1, b) din Codul vamal.

În temeiul dispozițiilor legale și a celor precizate mai sus, se revine că autoritatea vamală a procedat corect și legal la stabilirea obligației de plată cu titlu de taxe vamale, comision vamal și taxă pe valoarea adăugată, motiv pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată.

Pentru considerentele precizate în conținutul deciziei, prin prisma actelor normative enunțate anterior, coroborate cu prevederile art. 185(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de <<X>> pentru datoria vamală contestată.
2. Biroul soluționare contestații va asigura comunicarea prezentei celor în drept.
3. Decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit legii.

DIRECTOR EXECUTIV,